

SŁĘŻAŃSKIE

Nr 1 Wrocław
wrzesień 1981 **HARCE**

PISMO KRĘGU INSTRUKTORÓW HARCERSKICH IMIENIA
ANDRZEJA MAŁKOWSKIEGO CHORĄGWI WROCŁAWSKIEJ

Czuwaj! Miko mi Cię przywitać. Na imię mam Alek, od 10-ciu lat jestem harcerzem, a od stycznia tego roku członkiem Kręgu Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego. Znasz mnie lub kogoś z tego Kręgu? Jeśli nie znasz, to wspólnie nadrobimy tę zaległość. Pod jednym warunkiem: musisz mieć szczerą wolę zrobienia czegoś, wróć! zrobienia wiele dla naprawy Harcerstwa. Bo ja i my wszyscy tu w Kręgu chcemy, by instruktorzy Związku stanowili wielką

innymi w silnej instruktorskiej grupie. Czy pojmujesz to? Jeśli tak - chodź razem z nami! Droga, którą będziemy szli, nie będzie łatwa i prosta - zapewniam Cię. Ale będzie nasza wspólna! I choć pesprzeczamy się czasem o coś, to będziemy świadomi, że obchodzimy nie o nas, lecz o wielką sprawę: o HARCERSTWO.

Zastanowiłeś się już? Jeśli nie, to przerwij na chwilę czytanie i pomyśl czy jesteś gotów dać coś z siebie....

„Czynem bogaci...”

harcerską brać. Chciałoby się powiedzieć: jedną rodzinę. I nie będę ukrywał - taki jest jeden z głównych celów działania naszego Kręgu. Ileż można zrobić, gdy się zjednoczy wysiłki, gdy się przełamie zasłaniłkowe bariery szkół, hufców czy nawet chorągwi, w których działamy! Jak wspaniale można współpracować z zaprzyjaźnionymi drużynami z innego miasta czy wioski! Ile ciekawych pomysłów rodzi się we wspólnej dyskusji, a ile można podpatrzyć! Jakże wiele można nauczyć się od bardziej doświadczonych instruktorów jak bardzo wzbogacić swoje życie, nawiązując nowe przyjaźnie. Ileż więcej można dokonać, będąc razem z

Teraz powiem Ci coś: jeżeli nie zdecydowałeś się na działanie i na dachowe przyłączenie się do nas, odłóż to, co w tej chwili czytasz i przekaz komuś innemu. Bo w tym przypadku tracisz czas Twój, mój i moich przyjaźni z Kręgu, a Twoje życie zaczyna Ci uciekać między palcami tak jak słowa odbite na następnym stronach przechodzą przez Ciebie jak przez sito.

Czytasz dalej! Świetnie! A zatem w najbliższym czasie dostaniemy od Ciebie jakiś sygnał?

Poprawiłeś mi humor! W związku z tym zapraszam Cię na dalsze stronicie naszego pisma...

Jan
Kasprowicz

Czuwaj!

Idź! Czuwaj! I zawsze miej wiarę,
Cokolwiek by losy wrządziły:
Jest Polska i będzie bez końca,
Jeśli Jej starożytna twój siła!

Idź! Czuwaj! Do ozygu ciągłego
Młodzieńcze wyciągnij ramiona,
Ojczyzna sprawności twój wzywa,
Do Ciebie ma prawo li Ona!

Idź! Czuwaj! Otwarte miej oczy,
Byś dostrzegł w sam czas, z jakiej strony
I jaki wróg się ku nam skrada,
Chęcią niszczenia wiedziony.

Idź! Czuwaj! Bądź ozujny! Codziennie
Ucho przykładaj do ziemi,
Byś słyszał jej szept najmniejszy,
Gdzie pójść masz z ramionami swoimi.

Idź! Czuwaj! Patrz! Słuchaj, byś wiedział
Nim z swoją rozminiesz się doba,
Gdzie pójść masz z sercem i duszą,
Z tym wszystkim, co tylko jest tobą!

CZY WIESZ, ŻE...

- Krąg Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego Chorągwi Wrocławskiej powstał w styczniu 1961 roku po Chorągwiowej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej.
- Przyjęcie przez Krąg imienia Andrzeja Małkowskiego ma głęboki sens. Małkowski, który tworzył 70 lat temu Harcerstwo, został uznany Pierwszym Polskim Harcerzem. Druh Andrzej to dla nas symbol oddania sprawie, symbol czystości idei nieskażonej żadnymi zapędywaniami politycznymi czy religijnymi, symbol 70-letniej tradycji i historii Harcerstwa. Przeczytaj o Nim w naszym piśmie, a zrozumiesz lepiej.
- Cele i zasady pracy Kręgu określone są w regulaminie, który głosi m.in., że podstawą działania Kręgu jest "List otwarty instruktorów ZHP ze środowiska krakowskiego" /"List..." zamieszczamy w dalszej części pisma/. Cele naszej działalności to stworzenie płaszczyzny wymiany myśli i doświadczeń, integrowanie kadry instruktorskiej, przywrócenie właściwej rangi metodyce harcerskiej, tradycjom i historii Harcerstwa, podejmowanie wspólnych przedsięwzięć, reprezentowanie stanowiska Kręgu wobec władz ZHP. Przeczytaj też "Oświadczenie Bydgoskie" i "Zasady Porozumienia KIHAM".

Andrzej Małkowski

Urodził się w 1888 r. pod Kielcami, w zaborze rosyjskim. Do szkół średnich uczęszczał w zaborze rosyjskim i austriackim /Kraków/. We Lwowie wstąpił na Politechnikę, studiów jednak nie ukończył. Znał dobrze języki: angielski, niemiecki, francuski, rosyjski. Znał literaturę i kulturę tych narodów. W konspiracyjnej szkole wojskowej "Zarzewia" zdobył stopień oficerski. Był instruktorem wychowania fizycznego w "Sekole".

W roku 1910, na polecenie Komendanta kursu instruktorskiego zarzewiańskiej organizacji Polski Związek Wojskowy rozpoczął tłumaczenie książki "Scouting for Boys". Ten podręcznik przerobił, dostosowując go do polskich potrzeb i wydał w lipcu 1911 pt. "Skauting jako system wychowania młodzieży". Parę miesięcy przedtem, w marcu 1911 w oparciu o "Zarzewie" i "Sekole" zorganizował i kierował pierwszym kursem skautowym we Lwowie. Kurs ten zapoczątkował systematyczny rozwój Harcerstwa w Polsce.

15 października 1911 r. Małkowski rozpoczął wydawanie pierwszego pisma harcerskiego "Skaut", wychodzącego we Lwowie. Był pierwszym redaktorem "Skauta" i głównym autorem tekstów. W 1911/1912 r. objechał i

- Przy Kręgu działa KPH, które walczy nas doświadczeniem i energią. Do KPH należeć może każdy, kto czuje się związany z Harcerstwem i chce uczynić coś dla jego naprawy.
- Nasz Krąg brał udział w przygotowaniach Porozumienia KIHAM do VII Zjazdu ZHP, opracowując m.in. projekt Statutu, oraz w pracach mających na celu ocenę Zjazdu - patrz "Oświadczenie Bydgoskie".
- VII Zjazd ZHP wypadł w naszej ocenie słabo, ale stworzył przynajmniej podstawę statutową dla istnienia Porozumienia KIHAM, którego nasz Krąg jest członkiem: Rozdział 5 Statutu ZHP "Ruchy programowo-metodyczne" /patrz "Zasady Porozumienia"/.
- Długo mieliśmy kłopoty z zatwierdzeniem naszego Kręgu przez Radę Chorągwi Wrocławskiej. Niektórzy mówią, że powyższa Rada to ciało nieco ospałe. Może by tak trochę gimnastyki?
- Uznanie znalazła w Kręgu myśl, by nawiązać kontakty z instruktorami z wszystkich dolnośląskich chorągwi ZHP. Przecież 30 lat istniała Chorągiew Dolnośląska. Zaraz po wojnie jej Komenda znajdowała się w Jeleniej Górze. Poza tym jesteśmy związani wspólnymi tradycjami i historią tych ziem. Dlatego zapraszamy do nas i prosimy o kontakt z innymi kręgami instruktorskimi na Dolnym Śląsku.
- Ty, Drogi Czytelniku, możesz nam bardzo pomóc, pisząc do nas i do naszego pisma. Liczymy na Twoją współpracę! Czuwaj!

Redakcja

zwizytował wszystkie ważniejsze ośrodki nowopowstałego harcerstwa w Małopolsce. W lecie 1912 r. udał się dla przestudiowania skautingu do Anglii. Po powrocie, na skutek rozbieżności z Naczelną Komendą Skautową we Lwowie wycofał się ze stanowisk kierowniczych. Ożenił się z pierwszą drużynową drużyny żeńskiej we Lwowie, Olgą Drahonowską. Zamieszkał w Zakopanem, gdzie był nauczycielem w gimnazjum. W lecie 1913 r. brał udział w pierwszej wyprawie polskich skautów za granicę, w Złocie Skautów w Birmingham. Opisał tę wyprawę w książce "Jak skauci pracują" - wydaną w Krakowie w 1914 roku.

Po wybuchu wojny światowej zgłosił się z ochotniczym plutonem harcerzy zakopiańskich do I Brygady. Służył i walczył w Legionach, wystąpił z wojska, przebrał się do zachodniej Europy i po krótkim pobycie we Francji wyjechał do USA. W latach 1916-1917 z rozmachem organizuje harcerstwo polskie w Stanach Zjednoczonych. Porzuca Stany Zjednoczone i w Kanadzie wstępuje do armii. Kończy szkołę oficerską w Torontie i w ramach wojsk kanadyjskich walczy na froncie zachodnim we Francji. W listopadzie 1918 r. przenosi się do oddziałów generała Hallera we Francji. Stąd wysłany zostaje do południowej Rosji, ogarniętej wówczas rewolucją, aby za zezwoleniem władz rewolucyjnych wziąć tam udział w tworzeniu polskich oddziałów wojskowych. Dh Małkowski otrzymał przy tym polecenie wyzyskania do tych prac w pierwszym rzędzie harcerzy

W drodze do portu Odessy okręt "Chaunia", którym płynął Małkowski, wpadł na minę u brzegów syberyjskich - 16 stycznia 1919. Wśród naliczonych rozbitków, którzy wyratowali się z katastrofy -

Andrzeja Małkowskiego nie było.

narodziny idei

/fragmenty książki Aleksandra Kamińskiego "Andrzej Małkowski" /

Późnym wieczorem, leżąc na kanapie w swoim "domowym areszcie", zaczyna Andrzej uważnie czytać książkę. Po godzinie jest nią pochłonięty.

Trzeba ratować zagrożoną cywilizację, którą podminowało oddalenie się od przyrody oraz nęgości i szkodliwości ludzkie. Należy kształtować nowych ludzi o silnych charakterach i sprawnych organizmach; Pionierów i odkrywców; Ludzi o wysokiej moralności, lecz zarazem zdrowych, wysportowanych; Przez romantyzm obyczajów Indian, przez życie na traperski sposób, przez wkrzeszenie kodeksu rycerzy średniowiecznych, przez szkołę Uśmiechu i wzajemnej życzliwości, przez ciągłą służbę społeczeństwu i ideałom, przez ciągłą hart walki - odrodzić trzeba współczesnych bojowników o lepszy świat; Można i trzeba żyć pełnią życia umysłowego, fizycznego, duchowego.

Oczy Andrzeja patrzą coraz uporczywiej na druk książki: Na chwilę wstrzymuje oddech!

Syntezą! Walka o Niepodległość Polski plus skauting - to syntezą!

Zaczyna gorączkowo przerzucać stronicę, chłonąc każde zdanie; Jakież siły zdają się promieniować z tych angielskich kart. Zniknął gdzieś otaczający świat. Do serca napłynęła fala radości,

Narodziny idei - to błysk rozświetlający mózg, ogarniający serce. Jest to stan, w którym człowiek ma w oczach umiesienie. Porywa go uczucie zdobywania świata. Chce się wtedy biec przed siebie i krzyknąć o swojej radości.

Dwudziestodwuletni Andrzej, z duszą wrażliwą na prądy entuzjazmu i wygłodzoną kilkuletnim szukaniem polskiej prawdy, w 1910 roku robił na bliskich wrażenie człowieka chodzącego w gorączce. /.../

- Dębie kochany - mówił gwałtownie do Strumiłły - nareszcie odciągniemy naszą młodzież od tego jednostronnego życia wysiłków intelektualnych. Rzucimy ją i siebie samych w pole, w las, w góry i na jeziora, aby w przewyciężaniu rzeczywistych przeszkód kształtować charaktery. Gdyby uzupełnić idee elzów pomysłami skautowymi, jakie od razu odsłoniłyby się przed nami perspektywy!

- Rozumiesz, uparty Koziołku? - przekonywał innego elsa - prace nad sobą w słowach tylko wyrażona to nonsens. Tylko w czynie, w realnej, codziennej aktywności kształtować się może człowiek dzielny. I nie bożek nacjonalizmu, lecz patriotyzm życzliwy wobec przemieszanych z nami ludów - oto właściwa droga Rzeczypospolitej. /.../

- Czyś ty myślał - mówi Małkowski do innego przyjaciela, Grodyńskiego - czyś myślał, jaką potęgą moralną możemy rozbudzić? Braterstwo skautowe - bawiar obok akademika, inteligent ręką w rękę z robotnikiem. A zarazem świadoma karność. Sprężysta polska demokracja. Rycerskie tradycje - żelazna pięść, roz-

warta na spotkanie każdego w przyjaznej gotowości pomocy. Uśmiech i rzetelność. Pogarda dla nęgości i rozkosz fizycznej doskonałości. Czy chwytasz, co możemy zrobić za kilka lat z naszej młodzieży?

- A poza tym, Jur, stworzymy coś, co będzie między stronnictwami. We współdziałaniu z różnymi grupami politycznymi, ale z boku od tego wszystkiego, co w pracy partyjnej spala się w bezpłodnych tarciaś ambicji i żądzy władzy. Rozbudzimy wielki prąd służby i pracy dla Polski - niepodzielnej matki wszystkich Polaków. Może gdy nowi ludzie, przepojeni naszym kodeksem uczciwej i otwartej gry, wejdą z ożbem w życie polityczne - może wniosą tam łączące nas wszystkich wartości? Wierzę, iż stać się możemy fundamentem pod wychowanie obywatela, niezależnie od jego późniejszej drogi politycznej.

Pierwszy Polski Harcerz

Przyjęto się, że Andrzej Małkowski jest twórcą Harcerstwa w Polsce. Nie stał nigdy na czele Harcerskiego, był tylko jednym z członków Naczelnej Komendy Skautowej. W owym czasie był studentem Politechniki. O Baden-Powellu i skautingu w Anglii wiedziało w Polsce wielu ludzi przed Małkowskim. I nie do Małkowskiego należał pomysł przeszczepienia skautingu na nasz grunt, a mimo to, Małkowski jest twórcą Harcerstwa polskiego. Dlaczego?

O roli Andrzeja Małkowskiego w Harcerstwie polskim zadecydowało bezgraniczne ukochanie przezeń skautingu i całkowite, niemal fanatyczne oddanie się pracy skautowej. W niej Małkowski dostrzegał źródło siły, mogącej w sposób decydujący polepszyć charakter młodzieży polskiej i przygotować tę młodzież najlepiej do walki o niepodległość Polski. Wielka wiara i miłość uczyniły go najgorętszym polskim harcerzem, który własnym, codziennym życiem urzeczywistniał wzorowo harcerskie prawo. I w tym leżał czynnik jego największego wpływu na powstający w Polsce nowy ruch młodzieży. A wreszcie trzecia przyczyna skuteczności oddziaływań Małkowskiego: należał on do kilku bardzo wpływowych wówczas organizacji młodzieżowych. Do wielkiej w owych czasach i szeroko rozbudowanej narodowej organizacji wychowania fizycznego "Sekół", do postępowej organizacji "Zarzewie", przygotowującej młodzież do zbrojnej walki o niepodległość; należał także do organizacji wychowania moralnego "Eleusis" propagującej zasady poczwórnej abstynencji /od alkoholu, tytoniu, hazardu i rozpusty/. Na wszystkie trzy organizacje działał Małkowski swym skautowym entuzjazmem; Przyczynił się do stworzenia polskiej odmiany skautingu: Harcerstwa. Harcerstwo jest jakby stopem powstałym z zespolenia skautingu z niektórymi charakterystycznymi właściwościami "Zarzewia", "Sokoła", "Eleusis" i jeżeli Harcerstwo jest tym czym jest - to ogromna zasługa w tym A n d r z e j a M a ł k o w s k i e g o.

Druhu Andrzej!

Druhu Andrzej!

Przebac, że niepokojem zakłócam Twój spoczynek. Że Cię wyrwam z wieczności. Ale madaża się sposobność spełnienia dobrego uczynku: musisz się ukazać rzeszom tych, którzy o Tobie słyszeli, lecz nie znają Ciebie, a także i tym, którzy o Tobie nic nie wiedzą. Aby Cię ujrzeli. A ujrzawszy - poznali i umieścili w swych sercach.

Ciebie, który byłeś Pierwszym Polakiem Harcerzem.

Który byłeś żołnierzem polskim przechodzącym obojętności zrodzonej z niewoli, z oczyma zapatrzonymi w Orła Białego, broniącego wszystkich mówiących

polską mową.

Który byłeś wcieleniem idei braterstwa wśród ludzi.

Który byłeś nieustannym kowalem swego charakteru

który byłeś zawsze gotów pełnić służbę.

Który byłeś mistrzem w pracy szarej i mistrzem w pracy porywającej.

Którego życie było nieustannym tętentem krwi.

A ukazując się takim jakim byłeś, spełnisz - wie rzę - jeszcze jeden czyn!

Tchniesz prawdę i rozmach w serca pragnące dążyć Twymi tropami.

/końcowy fragment książki

Aleksandra Kamińskiego

- pt. "Andrzej Małkowski"/

list otwarty

instruktorów ZHP ze środowiska krakowskiego / fragmenty /

Żądamy:

I. Samodzielności i niezależności ZHP.

II. Demokratyzacji i samorządności w ZHP:

1. Realnie demokratycznych wyborów do wszystkich władz ZHP, opartych na zmienionej ordynacji wyborczej, gwarantującej równość, tajność i proporcjonalność w głosowaniu.

2. Przywrócenia czynnego i biernego prawa wyborczego do władz Związku, na sesjach wyłącznie tylko dla instruktorów mianowanych, po zobowiązaniu instruktorów.

3. Ustalenia, że ustępująca rada ma prawo zaproponować nie więcej niż 1/3 kandydatów statutowej ilości nowo wybieranej rady, pozostałe kandydatury są zgłaszane bez ograniczeń wprost przez wyborców z sali.

4. Przyjęcia, że jedyną, ostateczną instancją zatwierdzającą wybór funkcyjnych jest wybierająca rada; na decyzję tę nie mogą mieć wpływu władze administracyjno-polityczne.

5. Zlikwidowania niedemokratycznych praktyk, powoływania w skład rad wszystkich szczebli ZHP instruktorów nie pochodzących z wyboru.

6. Rozdzielenia ciał ustawodawczych od wykonawczych. Np. komendant hufca nie może z urzędu przewodniczyć radzie.

7. Systematycznego rozliczania przedstawicieli rad hufców, chorągwi, Rady Naczelnej przez wyborców.

8. Skrócenia kadencji rad hufców i chorągwi do dwóch lat.

9. Podejmowania uchwał poprzez głosowanie w sposób ten, tylko na wniosek co najmniej 10% obecnych uprawnionych do głosowania.

10. Programowania pracy Związku w oparciu o inicjatywę jednostek podstawowych/drużyn, szczepli, hufców/.

III. Powszechności, dobrowolności, tolerancji religijnej

IV. W sprawach kadry:

1. Aby każdy instruktor Związku był przykładem postępowania zgodnego z Prawem i Przyrzeczeniem harcerskim.

2. Przywrócenie, jako kardynalnej zasady, społecznego charakteru pracy instruktorskiej - z wyłączeniem niezbędnego personelu biurowo-finansowego.

3. Przyjęcie zasady, że zatrudnianie instruktorów na etatach i ryczałtach nie powinno być łączone z funkcjami pochodzącymi z wyboru.

4. Aby pobory wypłacane instruktorom pochodziły z budżetu ZHP.

5. Wylania kadry instruktorskiej spośród harcerzy po Przyrzeczeniu, tylko poprzez ich praktyczną działalność w drużynach i szczeplach.

6. Wprowadzenie obowiązkowej, corocznej weryfikacji instruktorów przez zaliczenie służby instruktorskiej przez odpowiednie instancje Związku.

7. Przeprowadzenia regulaminu przyznawania stopni instruktorskich; podstawowym warunkiem jego przyznania

winna być faktycznie posiadana wiedza i umiejętności instruktorskie. Konieczny jest bezpośredni sprawdzian tej wiedzy przed przyznaniem stopnia.

8. Modyfikacji programów kursów instruktorskich z uwzględnieniem większej ilości praktycznych zajęć z metodyki.

9. Stworzenia możliwości udziału kadry instruktor - skiej w akcji obozowej poprzez prawne i praktyczne zapewnienie im urlopow społecznych.

10. Zabezpieczenia pełnej realizacji Karty Praw i Obowiązków Instruktorów ZHP.

V. W sprawach metodyki:

1. Przywrócenie jednolitej organizacyjnej ogólnopodstawowej.

2. Przywrócenie tradycyjnego, jednolitego usundowania harcerskiego i instruktorskiego w całym Związku.

3. Przeanalizowania całej oficjalnej metodyki pracy z uwzględnieniem 70-letniej tradycji Związku i potrzeb rozwojowych dzieci i młodzieży; zwrócić w tym względzie szczególną uwagę na regulaminy stopni i sprawności.

4. Usunięcie z programu ZHP akcji i zadań fikcyjnych nierealnych w pracy z młodzieżą, obciążonych tylko na efekt propagandowy jak np. Olimpiady Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym, Turniej Wiedzy Obywatelskiej, Samocena, Operacja "Bioszczady 40" itp.

5. Przywrócenie pierwotnego brzmienia hymnu ZHP.

6. Zaprzestanie patronatu Związku nad akcjami typu: Uniwersytet Młodych Racjonalistów, Azymut Huta Katowice, Akcja "Wista".

7. Zaprzestanie organizowania wielkich obozów, gdyż jedynie małe obozy mogą wypełnić zadania wychowawcze

VI. W sprawach informacji:

1. Odpowiednia propaganda ZHP w środkach masowego przekazu podlegającej kontroli przez władze ZHP.

2. Zapewnienia wszystkim jednostkom organizacyjnym Związku podstawowych podręczników metodycznych takich autorów jak: J. Dargiel, J. Dąbrowski, A. Kamiński, Z. Lapiński, J. Parzyński, M. Wardęcki, Z. Wyrobek, W. Szyrański, W. Nekrasz.

3. Przywrócenie pracy metodycznej pionów programowych, dającej materiały metodyczne oraz treści kasej a to: - Zuchowe Wieści, podobnie dla drużyn harcerskich szkół podstawowych i ponadpodstawowych, jakimi były w latach 1945-49 "Na tropie"; /Świat Młodych i Motywy nie spełniają tych warunków/.

4. Przywrócenie "Wiadomości urzędowych" GK ZHP.

5. Przywrócenie Wydawnictwa Harcerskiego np. Horyzonty, podległego GK ZHP.

VII. W sprawach finansów i kontroli wewnętrznej:

1. Proszczenia i przybliżenia do życia wszystkich przepisów finansowych i gospodarczych oraz wydania ich wraz z obowiązującymi instrukcjami; wprowadzenia podległości Harcerzu i Centralnej Składnicy Harcerskiej ZHP.

2. Zapewnienia realnych możliwości pełnienia przez komisje rewizyjne szeroko pojętych funkcji kontrolnych.

„oświadczenie bydgoskie”

OŚWIADCZENIE

VII Zjazd nie spełnił naszych oczekiwań. Kampania sprawozdawczo-wyborcza odbyła się przy niedemokratycznej ordynacji i częstym łamaniu zasad statutowych. Tryb przygotowań do Zjazdu nie pozwalał na właściwe opracowanie projektów dokumentów i wprowadzał dezinformację. Zjazd został zdominowany przez instruktorów odpowiedzialnych za doprowadzenie Harcerstwa do obecnego kryzysu. Odbył się w atmosferze napięcia, podejrzliwości i bezprawia /konfiskowanie materiałów programowych, rewizja/. Uzasadnia to liczne głosy o nieprawomocności Zjazdu i podważa szczerą deklarowanych przez władze ZHP intencji odnowy moralnej, programowej i organizacyjnej Harcerstwa.

Dokumenty przyjęte przez Zjazd niosą wprawdzie zapowiedź pewnych zmian w charakterze organizacji i jej programie, dają jednak niewielką nadzieję na realną naprawę Harcerstwa.

Pożowiczność rozwiązań i niejednoznaczność sformułowań powoduje, że podstawą działania Kręgów będzie walka o urzeczywistnienie zadeklarowanych przez Zjazd następujących, kardynalnych zasad Harcerstwa:

1. Samodzielności i samorządności. Rozumiemy to jako faktyczną niezależność Związku od jakiegokolwiek organizacji politycznej, społecznej, młodzieżowej, władz administracyjnych i szkolnych oraz demokratyczne, bez nacisków z zewnątrz, decydowanie o celach, programie, strukturze i władzach Związku, w ramach obowiązującego prawa państwowego.

2. Tolerancji. Rozumiemy ją jako poszanowanie poglądów i przekonań każdego zucha, harcerza i instruktora, wykluczenie indoktrynacji ideologicznej i narzucania światopoglądu, umożliwienie wykonywania praktyk religijnych przez odpowiednią organizację prowadzonych zajęć.

3. Dobrowolności i otwartości ZHP. Rozumiemy, że przynależność do Harcerstwa opiera się na świadomej woli i chęci przyjęcia na siebie obowiązku przestrzegania zasad i celów ZHP, a to wyklucza wszelki przymus, naciski na zwiększenie szeregów Związku i rozliczanie jednostek organizacyjnych z ilości harcerzy.

4. Poszanowania historii i tradycji Harcerstwa. Rozumiemy, że wymaga to szacunku dla 70-letniego dorobku Harcerstwa, rezygnacji z manipulowania elementami tradycji takimi jak hymn, mundur, odznaki, zwyczaje i obrzędy oraz odrzucenia fałszu i przesłuchania w historii.

5. Samodzielności programowej drużyn. Rozumiemy, że wyklucza to przymus udziału w akcjach i imprezach centralnych Związku, Chorągwi i Hufca oraz potwierdza prawo każdego drużynowego do samodzielnego kształtowania programu drużyny w ramach metody harcerskiej.

6. Przestrzegania Prawa Harcerskiego. Rozumiemy, że przestrzeganie Prawa Harcerskiego obowiązuje wszystkich instruktorów i nakłada na nich obowiązek ustawicznej pracy nad sobą, kształtowania własnej osobowości

i okazywania osobistego przykładu harcerzom. Instruktorzy zrzeszeni w Kręgach im. Andrzeja Małkowskiego zdając sobie sprawę, że w Harcerstwie najważniejsza jest praca wychowawcza z zuchami i harcerzami, skoncentrują wysiłki na wprowadzaniu w życie tych zasad w drużynach i szczeplach. Pamiętając, że postawa wychowawcy nie może być dwuznaczna moralnie, nie będziemy realizować żadnych treści sprzecznych z duchem powyższych zasad kardynalnych.

Równocześnie Kręgi Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego będą nadal konsekwentnie dążyć do wprowadzenia następujących zmian, od których zależna jest możliwość uzdrowienia ZHP:

- Przywrócenia Związkowi charakteru społeczno-wychowawczego i rezygnacji z określania go jako organizacji społeczno-politycznej.
- Rozdzielenia władz uchwałodawczych /rad/ oraz wykończeniowych /komend/.
- Wprowadzenia demokratycznej ordynacji wyborczej, przewidującej wyłącznie tajne wybory przy nieograniczonej ilości kandydatur.
- Zdecydowanego ograniczenia pracy statutowej w ZHP do niezbędnego minimum w celu przywrócenia społecznego charakteru organizacji,
- Rezygnacji Związku z akcji propagandowych, naruszających zadeklarowany charakter organizacji i szkoleniowych wychowawczo.

Porozumienie Kręgów Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego
Bydgoszcz, dnia 12. IV. 1981 r.

UCZCIWOŚĆ tekst gdzieś znaleziony *

Jeśli ktoś wstępuje do ZHP i składa przyrzeczenie służby Polsce i bliźniemu, to oczekuje się od niego uczciwości w stosunku do dobrowolnie przyjętego zobowiązania i oczekuje się rzetelnych wysiłków nad realizacją tego zobowiązania. A jeśli w pewnym okresie życia ten ktoś przestaje uważać za zbyt trudne dla siebie, to - jeśli jest to człowiek uczciwy - mówi to szczerze i występuje z ZHP. Ludzie nieuczciwi postępują inaczej. Zamiast wystąpić z ZHP i iść tam, dokąd ich ciągną poglądy lub własne namiętności, oni pozostają w ZHP i zaczynają podgryzać podstawy ideowe naszego Ruchu, nieuczciwie szerząc zamęt i dając do nękania ZHP do siebie, zamiast siebie dostosować do Prawa organizacji, do której dobrowolnie wstąpili.

A jak jest z Tobą?
Masz wątpliwości?
To dobrze.

MIEĆ albo BYĆ

/tytuł książki amerykańskiego psychologa, filozofa i pisarza niemieckiego pochodzenia, który wyemigrował z Niemiec w 1933 roku - Ericha Fromma; książki, mówiącej o dwóch formach egzystencji człowieka, o pojmowaniu życia w dwóch zupełnie odmiennych kategoriach: w kategorii "mieć" albo w kategorii "być". Dla każdego harcerskiego wychowawcy niezwykle istotne jest, by żyć i oddziaływać na harcerzy w kategorii "być", by być tym, co określamy:

A u t o r y t e t

"Zasadniczy punkt - czy się autorytet posiada, czy też się autorytetem jest. Prawie każdy w jakiejś fazie swego życia cieszy się autorytetem. Kto wychowuje dzieci, musi, czy chce, czy nie chce, sięgać po autorytet, by uchronić dziecko przed niebezpieczeństwami i udzielić mu choćby minimum rad, jak ma się zachować w określonej sytuacji. W społeczeństwie patriarchalnym dla większości mężczyzn również kobiety stają się obiektem podległym ich autorytetowi. W naszym biurokratycznym, hierarchicznie zorganizowanym społeczeństwie większość członków zajmuje stanowiska autorytatywne z wyjątkiem warstwy najbardziej podstawowej, która staje się obiektem tego autorytetu.

Dla zrozumienia pojęcia autorytetu w modusie posiadania i w modusie istnienia musimy sobie uzmysłowić, że pojęcie to ma znaczny zasięg i dwa całkowicie różne znaczenia: autorytet "racjonalny" i "irracjonalny". Autorytet racjonalny wpływa na rozwój człowieka, który mu zaufa, i polega na kompetencji. Autorytet irracjonalny opiera się na środkach władzy i służy wyzyskiwaniu mu podległych. /.../

W prymitywnych społeczeństwach łowców i zbieraczy posiada autorytet ten, którego umiejętności dla określonego zadania znajdują powszechne uznanie. Na czym ów talent musi polegać, zależy w poważnym stopniu od okoliczności: na ogół zalicza się tu w pierw-

szym rzędzie doświadczenie, mądrość, wspaniałomyślność, zręczność, "prezencję" i odwagę. Wśród wielu z tych plemion nie istnieją stałe autorytety; powoływane są od potrzeby do potrzeby lub też funkcjonują autorytety dla określonych sytuacji: wojny, rytuałów religijnych, łagodzenia sporów. Wraz ze zniknięciem lub zmniejszeniem się właściwości, na których opierał się autorytet, ten także się kończy. /.../

Niezależnie od powodów, z których nastąpiła utrata właściwości obdarzających kompetencją, w więkzości społeczeństw ukształtowanych hierarchicznie i o odpowiedniej wielkości dochodzi do procesu wyobcowania się autorytetu. Realna czy fikcyjna, pierwotna kompetencja przechodzi na mundur lub tytuł. Jeśli autorytet nosi właściwy mundur i wyposażony jest w odpowiadający temu tytuł, wówczas inaygnia zastępują realne kompetencje lub kwalifikacje, na których się opierał. Król - by użyć tego tytułu jako symbolu dla samego właśnie autorytetu - może być głupi, przestępcy, zły, tzn. całkowicie nieodpowiedni do tego, by autorytetem być, lecz mimo to posiada on autorytet; tak długo jak zachowuje tytuł zakłada się że dysponuje też kwalifikacjami obdarzającymi go kompetencją. Nawet jeśli król jest nagi, każdy sądzi, że przywdział piękne szaty. /.../

Autorytet bazujący na modusie istnienia wynika nie tylko z umiejętności wypełniania określonych społecznych funkcji, ale w równym stopniu z osobowości człowieka, /.../ który promieniuje autorytetem bez gróźb, przekupstwa lub konieczności wydawania rozkazów; chodzi w tym wypadku po prostu o wysoko rozwiniętą jednostkę prezentującą przez to, czym jest - a nie tylko, co robi lub co mówi - czym człowiek być może. Wielcy mistrzowie życia byli takimi właśnie autorytetami. /.../ Jest to jednym z zasadniczych punktów problemów wychowawczych. Gdyby rodzice sami w sobie byli bardziej rozwinięci i harmonijni, zanikłyby prawie kłótnie i wychowanie autorytatywne. Dziecko bardzo chętnie reaguje na autorytet istnienia, gdy go potrzebuje, buntuje się natomiast wobec przemocy lub zaniedbania ze strony ludzi, którzy dają poznać, że od dorastającego dziecka żądają czegoś, czego sami nie dokonali."

ZASADY POROZUMIENIA KIHAM

I. POROZUMIENIE KRĘGÓW INSTRUKTORÓW HARCERSKICH im. ANDRZEJA MAŁKOWSKIEGO działającego w ramach ZWIĄZKU HARCERSTWA POLSKIEGO.

II. CELEM POROZUMIENIA JEST W SZCZEGÓLNOŚCI:

1. Odnowa moralna harcerstwa.

2. Połączenie wysiłków kręgów zmierzających do:

- a/ wychowania w harcerstwie przez osobisty przykład instruktora przestrzegającego Prawa Harcerskiego.
- b/ przywrócenia właściwego miejsca harcerskiej metodyce wychowawczej,
- c/ pogłębienia wiedzy instruktorskiej i kształcenia charakterów instruktorów przez pracę nad sobą,
- d/ poszanowania na terenie ZHP tolerancji światopoglądowej wynikającej z art. 67 ust. 2, 81 ust. 1 i 32 art. 2 Konstytucji PRL,
- e/ kultywowania harcerskich tradycji jako szczególnego czynnika wychowawczego.

III. CZŁONKOSTWO. PRAWA I OBOWIĄZKI.

1. W skład Porozumienia wchodzi Krąg Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego realizujące cele określone w pkt. II Zasad, które:
 - a/ zawiązały i podpisały Porozumienie w dniu 22.XI.80
 - b/ zostały przyjęte na wniosek Kręgu - Członka Porozumienia. Decyzję o przyjęciu podejmuje Rada Porozumienia kwalifikowaną większością 2/3 głosów, o/w uzasadnionych przypadkach przyjmuje się do Porozumienia Krąg innego imienia.
2. W pracach Porozumienia mogą uczestniczyć na zasadach obserwatorów przedstawiciele innych harcerskich środowisk wychowawczych.
3. Utrata członkostwa w Porozumieniu następuje:
 - a/ na własny wniosek Kręgu,
 - b/ decyzją Rady Porozumienia podjętą kwalifikowaną większością 2/3 głosów.

4. Prawa:

- a/korzystanie z dorobku, doświadczeń i pomocy Członków Porozumienia,
- b/delegowania dwóch obserwatorów na Radę Porozumienia,
- c/zgłaszanie nowych Kręgów do Porozumienia.

5. Obowiązki:

- a/systematyczne uczestnictwo w pracach Porozumienia
- b/aktywna i twórcza realizacja celów Porozumienia.

IV. WŁADZE POROZUMIENIA.

1. Najwyższą władzą Porozumienia jest Zbiórka Pełnomocników Kręgów - Członków Porozumienia.

- Zbiórka Pełnomocników decyduje o:
- celach i zasadach działania Porozumienia,
 - rozwiązaniu Porozumienia
 - wystąpieniu z ZHP

Zbiórki Pełnomocników zwoływane są przez Radę Porozumienia nie rzadziej niż raz na pół roku. Kręgi delegują dwóch Pełnomocników.

2. W okresie między Zbiórkami Pełnomocników, Porozumieniem kieruje Rada:

- a/Rada Porozumienia koordynuje pracę Kręgów, wyraża ich wolę naprawy harcerstwa oraz podejmuje przedsięwzięcia zmierzające do realizacji celów Porozumienia,
- b/Rada Porozumienia w liczbie 15-25 instruktorów wybierana jest przez Pełnomocników Kręgów - członków Porozumienia na roczną kadencję. Wybór Rady następuje na zbieżce Pełnomocników w tajnym głosowaniu, przy nieograniczonej liczbie kandydatów, zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej 2/3 Pełnomocników - Członków Porozumienia. Kadencja może być skrócona na wniosek Rady lub 1/3 Kręgów - Członków Porozumienia,
- c/Kręgi mogą udzielać swoim instruktorom wchodzącym w skład Rady wotum nieufności. Podobne prawo przysługuje Radzie w stosunku do swoich członków. Ostateczną decyzję podejmuje Zbiórka Pełnomocników.

3. Zbiórka Pełnomocników wybiera z grona Rady 3-osobne Prezydium w składzie: Przewodniczący Porozumienia

i 2 zastępców. Prezydium jest organem wykonawczym Rady Porozumienia. Może powoływać zespoły instruktorskie i pojedynczych instruktorów w celu usprawnienia pracy Rady i Porozumienia.

V. FORMY DZIAŁANIA POROZUMIENIA:

1. Zbiórki Pełnomocników Kręgów,
2. Zbiórki Rady Porozumienia,
3. Zloty Przedstawicieli Kręgów,
4. Działalność informacyjna i wydawnicza.
5. Prace komisji powołanych przez Zbiórkę Pełnomocników i Radę,
6. Organizowanie wspólnych przedsięwzięć Porozumienia
7. Prace i współdziałanie poszczególnych Kręgów - wymia na materiałach i doświadczeniach.

VI. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. Decyzje Zbiórek Pełnomocników i Rady podejmowane są zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy członków.
2. Zmiany w Zasadach Porozumienia może dokonać Zbiórka Pełnomocników kwalifikowaną większością głosów w obecności co najmniej 2/3 Pełnomocników Kręgów - Członków Porozumienia.
3. Decyzję o wystąpieniu z ZHP może podjąć Zbiórka Pełnomocników kwalifikowaną większością 2/3 głosów w obecności co najmniej 2/3 Pełnomocników Kręgów - Członków Porozumienia
4. Rozwiązanie Porozumienia może nastąpić mocą własnej decyzji kwalifikowaną większością 2/3 głosów, w obecności co najmniej 2/3 Pełnomocników Kręgów - Członków Porozumienia.
5. W Porozumieniu uczestniczą seniorzy Ruchu Harcerskiego, którzy swą radą i doświadczeniem służyć będą Porozumieniu jako jego przyjaciele.

Kilka harcerskich zasad (strzępy moich przemyśleń)

1. Harcerska służba. Służba bliźnim. Bezinteresownie. Społeczna praca w Organizacji. Bez żadnych "ogród instruktorskich". Kierowanie się zasadą: najdłuższym grzechem jest nie pomóc, gdy jest po temu starża. Harcerska gościnność, otwartość domu, obozu, kręgu dla przybywającego, potrzebującego schronienia ciepła lub stawy. Zasada dobrego uczyńku, czyli powinność wykonania przynajmniej jednego dobrego uczyńku dziennie. Służba społeczeństwu i krajowi. Pomoc starszym ludziom i kalekom. Pomoc rodzinom w domu i sąsiadom. Reagowanie na czyjąś krzywdę.

2. Silna drużyna. Organizowanie drużyny przez doświadczonego i wyszkolonego w tym celu harcerza - przyszłego drużynowego. Organizowanie od podstaw, oparte o doświadczenia, zainteresowania i przyjaźnię. Następnie naturalny proces wzrostu drużyny poprzez przyciąganie do niej nowych członków ciekawymi i różnorodnymi formami pracy. Rozrost według schematu: zastęp - zastępowych - tworzenie przez wyszkolonych zastępowych zastępów - drużyna itd. Praca zastępami /patrz książka Hallanda Philippsa "System zastępowy"/, tzn. wykonywanie zadań samodzielnie przez zastępy, skupianie co doilennej działalności harcerzy w zastępie, postawienie na samodzielność zastępowych; przy koordynacyjnej roli drużynowego, który nadzoruje, pomaga, doradza i organizuje większe przedsięwzięcia. Samodziel-

ność programowa, własne fundusze i baza drużyny /harcówka/. Wychowywanie sobie funkcyjnych, wychowanie w drużynie następcy na funkcję drużynowego. Wyznanie instruktorów spośród wybijających się harcerzy w tych, którzy przeszli pewną harcerską drogę i po uzupełnieniu szkoleniu będą gotowi do samodzielnego zorganizowania drużyny. Wielopoziomowość drużyny i wynikająca z niej ciągłość pracy, a dalej: ciągłość tradycji drużyny. Ciągłość, będąca źródłem dożgonnych przyjaźni, bazy materialnej drużyny i skuteczności pracy wychowawczej. Nie-wiązanie się sztywno z jednym środowiskiem. Przejście każdego instruktora przez okres bezpośredniej pracy wychowawczej z harcerzami, czego wynikiem jest to, że do instancji trafiają, zostają wybrani najlepsi instruktorzy, najlepsi w praktycznym działaniu i - mający najlepsze pojęcie o prowadzeniu drużyny. A zatem bariera przeciw biurokratom, urzędnikom i wszystkim tym, co się mądrują, a w życiu nie prowadzili harcerskiej drużyny

3. Jakość Jakość a nie ilość. Stawianie harcerzom wymagań moralnych i "jakościowych" powodujące, że do Harcerstwa nie może wstąpić chuligan, walehol czy leń, który "zawala" naukę w szkole. Wywiązywanie się ze swoich podstawowych, pozaharcerskich obowiązków /ściśleji: pozaorganizacyjnych/: obywatelskich, szkolnych, zawodowych, rodzinnych. Dyscyplina, wyko-

nywanie rozkazów, szybkość i sprawność działania /y stem alarmowy, musztra/. Nzerowe umundurowanie, jednolite dla całej drużyny. Dbalność o mundur. Zachowywanie się w myśl ideałów harcerskich. Punktualność. rzetelność, solidne wykonywanie zadań. Stawianie wysokich wymagań na stopnie i sprawności. Wiedza i umiejętności w każdej sytuacji pozwalające na godne zachowanie się. Zaradność.

4. Praca nad sobą. Możliwa w atmosferze, w której harcerka czy harcerz chcą być coraz lepsi; są traktowani jako partnerzy w procesie ich wychowania, są świadomi celu. Samowychowanie poprzez stawianie sobie samego wymagań i zadań. Walka z własnymi słabościami. Odmawianie sobie przyjemności w imię interesów grupy czy innego człowieka. Opanowywanie odruchów, poskramianie języka. Praca nad sobą pojęta tak jak robił to Andrzej Małkowski "Dochowały się do tego czasu dzienniki, pamiętniki i różne notatki Andrzeja: Oto nabyć wzmóc panowanie woli, wyznacza sobie dni milczenia; Jeden lub dwa w tygodniu/.../A gdy wieczorem kładzie się do snu, podchodzi w ołówkiem w ręku do niewielkiej kartki papieru, wiszącej na ścianie i stawia tam plus lub minus - znaki panowania nad sobą lub słabości/.../Być poważnym i opanowanym: 27.I. /1912r.-przyp.A.K./-plus, 28.I. - minus, 29.I.-minus, 30.I. - plus, 31.I. - ? ,1.II. - plus! Ileż pra-

cy kosztowała ta powaga i ile żywiołowy temperament nacierpiał się nad nią i namozolił! "Plus plus", rac minus: Częściej minus niż plus."/fragment książki A. Kamińskiego pt. "Andrzej Małkowski"/:

5. Harcerska czystość. Walka z nałogami: Niepicie alkoholu i niepalenie tytoniu; Unikanie wszelkich innych szkodliwych nałogów, w tym: "nałogu" przeklinania; Nieużywanie przekleństw, dbanie o kulturę języka /patrz książka St. Dębowskiego "Była taka drużyna"/; Czystość mowy./Dawne Prawo mówić: Harcerz jest czysty w myśli, mowie i uczynkach; nie pali tytoniu, nie pije napojów alkoholowych i walczy z nałogami"/

6. Harcerskie słowa. "Na słowie harcerza polega jak na Zawiszy" /także dawny punkt Prawa Harcerskiego/. Prawdopodobność, Nieużywanie kłamstwa; Słowność; Nie nierzucenie słów na wiatr; Poszanowanie słowa, nienadużywanie go i niedowalowanie jego treści.

7. Harce w polu. Wiele zajęć w terenie, w ciepłych miesiącach - tylko w terenie; Cotygodniowe wyprawy do lasu, w pole, w góry. Duże biwaki, wycieczki. W lecie - obóz będący kontynuacją czteroczasowej pracy, sprawdzianem i nagrodą; Stały kontakt z naturą, poszerzanie wiedzy o przyrodzie; Ćwiczenia służące wyrobieniu spostrzegawczości, zyskań orientacji w terenie i ogólnej zaradności harcerskiej; Gry terenowe;

phm Aleksander Kisil

PAZDZIERNIK

Jest to miesiąc miedlenia lnu, tj. oddzielenia włókna od paździerzy. Stąd wzięta się jego nazwa. W polu, sadzie, w lesie i na łące panuje jesień. Kwitną zimowity, bluszcz, wrzosiec. Na rzysskach kwitną małe kwiatki: tarniki, gwiazdnice, bratki; Stokrotki na łąkach; Dojrzewają nasiona jodły i wypadają z rozsypanych się szyszek. Liście na drzewach straciły zielone barwy i zaczynają gwałtownie opadać. Październik to miesiąc zbioru warzyw. Trwa nadal zbiór kasztanów i żołądź oraz naprawianie i budowa pańsików; Kończy się rykowsko jeleni, a rozpoczyna się ruja mufionów i bekowsko danieli; Trwają przeloty ptaków; Odlatują m.in. skowronki, szpaki, drozdy, pliszki; Klucze żurawi lecą na południe.

- X.1909 - utworzenie w Warszawie Organizacji Wojskowej im. Waleriana Łukasińskiego, odpowiadającej Oddziałom Cwiczobnym zaboru austriackiego. Pierwsi "dzieciątacy": Tadeusz Słowik i Hugon Zachert.
- 8.X.1909 - Tygodnik "Świat" w Warszawie w nr 40 publikuje pierwszy w prasie polskiej artykuł o skautingu pt. "Na drodze do stałej armii".
- X.1910 - W Kongresówce powstają Oddziały Cwiczobne prowadzące pracę skautową. Do ośrodków tych należą: Radom, Warszawa, Sosnowiec, Będzin, Grodziec, Częstochowa, Kalisz, Kielce, Dąbrowa Górnicza, Piotrków, Łowicz, Włocławek, Łomża, Skierniewice, Płock, Kutno, Pabianice i Lublin.
- X.1910 - Edmund Nebel zakłada w Warszawie drużynę skautową.
- 15.X.1911. - ukazuje się we Lwowie pierwszy numer pisma "Skaut" z tekstem "Wszystko co nasze" na stronie tytułowej. Numer prawie w całości napisany był przez Andrzeja Małkowskiego. Jako redaktor i wydawca figurował dr Kazimierz Wyrzykowski.
- X.1911 - powstaje drużyna harcerska im. R. Augusty w Warszawie. Pierwszy drużynowy - Stefan Pomarański.
- X.1912 - powstaje pierwsza w Poznaniu drużyna skautowa "Piast".
- X.1912 - aresztowanie i osadzenie w więzieniu komendanta skautów łódzkich Konstantego Zacherta, któremu udało się potem zbiec za granicę zaboru.

- 1.X.1920 - wygaśnięcie działalności władz Sokolej Naczelnej Komendy Skautowej we Lwowie; Harcerstwo polskie uzyskuje całkowitą jedność organizacyjną i samodzielność.
- 10.X.1930 - zostały wydane pierwsze regulaminy Zuchowe.
- 1.X.1933 - otwarcie stałej szkoły Zuchowej w Nierodzimiu na Śląsku. Komendantem został harcmistrz Aleksander Kamiński.
- 21.X.1937 - Władek Zarembovicz - ostatni drużynowy Drużyny im. B. Chrobrego we Wrocławiu zostaje wezwany na gestapo, gdzie poinformowany o zakazie noszenia mundurów harcerskich we Wrocławiu. Drużyna Harcerska im. Bolesława Chrobrego działała we Wrocławiu w latach 1926 - 1939. Do drużyny należała młodzież polonijna. Zbiórki odbywały się w ówczesnym Domu Polskim. Harcerze organizowali wyprawy w okolice miasta, Kotling Jeleniogórska i Kłodzką. Żyjący do tej pory byli członkowie drużyny działają w Sokolej Polonii Wrocławskiej przy Towarzystwie Miłośników Wrocławia.
- 29.X.1938 - w Berlinie odbywają się dwudniowe Centymne obchody 25-lecia ZHP w Niemczech.
- 3.X.1943 - trzecia odprawa "Pasiaki" w Warszawie; przygotowanie organizacji do "przełomu".
- 3.X.1944 - hm Stanisław Broniewski "Orsza" dostaje się do nielwoli niemieckiej. Naczelnikiem Szarych Szeregów zostaje hm Leon Narzalek, utworzona we Wrocławiu Tymczasowa Komenda I Hufca Harcerzy. Hufcowym został phm Zbigniew Gawlik.
- X.1958 - IV Zjazd ZHP - wręczenie Związkom Sztafardaru przez Marszałka Polski, Mariana Spychalskiego.

Adres Kręgu :	Adres Redukcji :
Jacek Chodoraki Pl. PKWN nr. 15m 5 50-047 Wrocław tel. 309-02	Wojciech Kupczyński ul. Drukarzka 41/27 53-311 Wrocław
Redaktor numeru : phm Aleksander Kisil	
Przygotowanie : hm Wojciech Kupczyński	